

DELAVSKA POLITIKA

Izhaja dvakrat tedensko, in sicer vsako sredo in vsako soboto.
Uredništvo in uprava: Maribor, Ruška cesta 5, poštni predal 22, telefon 2326.
Združnice: Ljubljana, Delavska zbornica — Celje, Delavska zbornica —
Erbovle, Delavski dom — Jesenice, Delavski dom. — Rokopisi se ne vračajo.
Nefrankirana pisma se vobče ne sprejemajo. — Reklamacije se ne frankirajo.

Malih oglasov, ki služijo v posredovanje in socialne namene delavstva ter
nameščencev, stane vsaka beseda 50 para. — Malih oglasov trgovskega zna-
čaja stane beseda Din 1.—. V oglasnem delu stane petitna enostolpna vrsta
Din 1.50. — Pri večjem številu objav popust. — Naročnina za Jugoslavijo znaša
mesečno Din 19.—, za inozemstvo mesečno Din 15.—. Čekovni račun št. 14.335.

Štev. 86

Sobota, 24. oktobra 1936

Leto XI

Občino v prave roke!

Še en dan in volilci bodo stopili na volišče, da z javnim glasovanjem odločijo, komu bodo zaupali občinske uprave za prihodnja tri leta.

Kako važne so občinske volitve za delovno ljudstvo, vidimo lahko iz zadržanja naših nasprotnikov v volilnem boju. Ako se nasprotniki delovnega ljudstva tako zelo potegujejo za občino in za to, kdo bo v njej upravljal in gospodaril, potem ima delovno ljudstvo vsekakor **dolžnost poskrbeti, da se v občini ne bo gospodarilo in odločalo mimo njega in brez njega.**

Delovno ljudstvo, ki neznosno trpi pod težo današnjih razmer, ima predvsem interes na tem, da občina pomaga **lajšati socialno bedo in skrb za izvedbo javnih del**, kolikor je pač spričo skromnih sredstev, ki so občinam na razpolago, mogoče. Ne moremo pričakovati, da bi ljudje, ki jih ne tare skrb za delo in zaslužek, imeli razumevanje za te osnovne zahteve, ki jih postavlja delovno ljudstvo. Samo tisti, ki sami okušajo bridkosti življenja, morejo imeti smisel in voljo, da pomagajo bednim in potlačeni.

Zahteva, da imej delovno ljudstvo v občini odločilno besedo, pa je tudi upravičena. Kajti večino v občini tvori delovno ljudstvo. Ne glede na to večino pa je delovno ljudstvo, konzument, tudi največji davkoplačevalec in ima torej tudi iz teh ozirov pravico zahtevati prvo besedo v občini in potem šele vsi oni, ki od konzumenta žive ali celo bogate.

So pa še druge stvari, ki zahtevajo, da delovno ljudstvo zavojuje občino.

Občinske volitve so velikega političnega pomena. Ta pomen jim je dal zakonodajalec, ki je uveljavil zakon o volitvah v senat. Polovico senatorjev volijo namreč župani. Volitve v senat pa so brez dvoma važna politična zadeva. Zato tudi razumemo, zakaj se, poleg vsega drugega, nasprotniki delovnega ljudstva, ne da bi to javno povedali, tako zelo bore za zmago pri občinskih volitvah. Ni vseeno, kdo kroji zakonodajo v državi. Senat jo kroji in ako so v senatu zastopani ljudje in struje, ki imajo drugačne interese, kot pa jih ima delovno ljudstvo, potem bo temu primerno izgledala tudi zakonodaja.

Volitve v občine pa imajo to pot tudi še nek drug pomen:

Te volitve morajo biti glasen opomin delovnega ljudstva merodajnim, da se ne strinja s sedanjimi volilnimi zakoni iz dobe diktature, ampak da hoče nove, predvsem pa uvedbo tajnega glasovanja in čiste proporce pri razdelitvi mandatov

V tem pravcu gre torej boj delovnega ljudstva za občino.

In kjerkoli bo delovno ljudstvo 25. oktobra stopalo na volišče, povsod veljaj naš klic:

Za socialno občino!

Za tajno in proporcionalno volilno pravico!

Za kruh in svobodo, poštenje in demokracijo!

Reksisti v Belgiji bi radi marširali v Bruselj. Vodja krščanskih fašistov v Belgiji Degrelle bi rad napravil pohod na Bruselj. Mož bi rad posnemal Mussolinija. Čeprav uživa nedeljene simpatije katoliškega časopisja, bo ostalo pri tem, kar pravi prepoved: kar se babi htelo, to se babi snilo...

Rdeči sever

Socialistična volilna zmaga na Norveškem

Socialistom manjka samo pet mandatov do nadpolovične večine

Volitve v norveški storting (parlament) so se vršile pretekli ponedeljek, dne 19. t. m. ob ogromni volilni udeležbi.

Od skupno 150 mandatov dobe:

		doslej
Delavska stranka	71	(69)
konservativci	36	(30)
agrarci	18	(23)
liberalci	23	(24)
manjše stranke	2	(4)
	150	(150)

Zopet prihaja iz severa vesela vest za mednarodno socialistično gibanje. Norveška delavska stranka je pri volitvah v parlament izvajala svojo novo veliko in pomembno zmago. Po volitvah v Finski, na Danskem in v Švediji je pokazala tudi Norveška, da demokratični socializem v severni Evropi neprestano napreduje.

Zmaga norveške delavske stranke je tem pomembnejša, ker jo je izbojevala po enoletnem vladanju in to v koaliciji z neko meščansko skupino, kar jo je znatno oviralo v izvajanju njenega programa. Stranka je prevzela vladno težko gospodarske krize, ki so jo meščanske stranke spretno izrabile za gonjo proti parlamentarizmu, ki jo opažamo povsod, kjerkoli postane delavstvo močen in odločujoč faktor. Delavska stranka na Norveškem pa je bila kos položaju. Vodila je zamršeno gospodarstvo in je z novim programom, v katerem predvideva

postopno izvedbo načrtnega gospodarstva in nacionalizacijo kredita, stopila pred volilce.

Česa vse niso podvzele reakcionarne meščanske stranke, da bi potokle delavske stranke. Kot posebno strašilo za plašenje volilcev so uporabljale komunistično nevarnost in pa Trockega, ki mu je vlada dala zatočišče, vsled česar je prišlo tudi do spora z Moskvo.

Popolnoma poraženi so izšli iz volitev fašisti, ki so šli v volitve kot »narodni skup«. To je sedaj njihov drugi popolni poraz v tej deželi čiste nordijske rase, ki bi po mnenju hitlerijancev morala biti nositeljica fašističnih idej kljukastega križa.

Komunisti so kandidirali samo v dveh okrajih, vendar po dosedanjih poročilih niso dobili nobenega mandata.

Norveška delavska stranka

je pripadala do leta 1923. komunistični internacionali, potem pa je iz nje izstopila. Po svoji naravi je torej radikalnejša kakor danska ali švedska. Socialisti so že 1927 sestavili manjšinsko vladno, ki so jo združene meščanske stranke vrgle v štirinajstih dneh. Stranka pa je napredovala, ker je odločno nastopala za interese tovarniških delavcev, kmetiških in gozdnih delavcev, malih kmetov, ribičev in delovne inteligence v izrecno socialističnem duhu.

Norveška delavska stranka še sicer ni v delavski socialistični internacionali in to v zmislu posebnega

Kako se bo razvijal politični položaj za naprej, ali bo ostala delavska stranka na krmilu in ali bo obnovila koalicijo z levo skupino kmetov, se še ne ve.

Vsekakor pa je zmaga norveške delavske stranke za evropsko socialistično gibanje velike moralne vrednosti. Tem bolj, ker zaznamuje ves evropski sever nagel razvoj v pravcu socializma.

Med tem ko se reakcionarji v srednji in južni Evropi trudijo, da vduše demokracijo in zadavijo socializem, so severni narodi s svobodnim glasovanjem zaprli pot v svoje dežele fašistični kugi.

Zmagoviti pohod socialističnih strank v severnih deželah naj nas ne samo navdušuje, ampak tudi podžiga, da se bomo iz tega učili in temu primerno usmerjali naše delo: za socializem!

S. Blum:

Za ljudsko fronto

Vlada ljudske fronte hoče biti vlada reda, ne nasilja

Neposredno pred kongresom radikalne stranke, ki sodeluje v vladi ljudske fronte, se je vršil v Orléansu banket prvakov te stranke. Med povabljenimi gosti je bil tudi ministrski predsednik S. Blum, ki je imel ob tej priliki zelo pomemben nagovor:

»Francija se je pri splošnih volitvah odločila za politiko ljudske fronte. Štiri in pol meseca je vlada na krmilu in vedno je v njenih vrstah vladala enotnost. Prepričan sem,« je rekel Blum, »da se ljudstvo še vedno priznava k istim idejam, kot v maju. Kljub temu je opažati neko vznemirjenost v sklopu vladinih strank, ki je ni mogoče prezreti. Razmotriva se vprašanje, ali bodo komunisti tudi v bodoče lahko ostali člani večine. Glavno pobudo za stvaritev ljudske fronte so dali dogodki 6. februarja 1934. Danes se govori o problemu reda v državi. Zakone je treba spoštovati. Toda v praksi stvar ne izgleda tako enostavna, kot na parlamentarni govornici ali v debati na kakšnem strankinem kongresu. Večina nasprotnikov sedanje vlade ni zadovoljna, ker se vlada trudi, da bi rešila vse spore s premislekom. Oni zahtevajo, da naj uporabljamo silo.

Naj navedem samo en primer. V početku oktobra, ko je izbruhnila stavka kavarniških in hotelskih uslužbencev, je pustila vlada iz-

prazniti celo vrsto podjetij, ne da bi se dogodil en sam incident. Še isti večer se je rogala eden izmed najresnejših pariških listov o »nežni izpraznitvi lokalov«. Ker smo vse to storili brez nasilja, so nam očitali, da smo vlada brez avtoritete. Red, da, ker to zahtevata zakon in pa dobro republike, toda nikoli pri tem ne smemo pozabiti, da bi uvedba gotovega načina kaznovanja lahko smrtno prizadela republiko, da bi se v delavskih masah porodilo smrtno sovraštvo proti demokratskim čednostim, za katere se danes množice na vso srečo brez izjeme in strastno navdušujejo. Interesi republike zahtevajo vzdržanje reda. Brez dvoma nam je potrebno ustalenie za daljšo dobo. Vladi ljudske fronte bi bil usojen neuspeh, ako bi ne mogla zopet vzpostaviti duhovnega in resničnega reda.« O boju med fašizmom in demokracijo je dejal Blum:

»Drama današnje Evrope je v tem, da črta ločilnica ne poteka več med demokracijo in diktaturo, ampak, da so sile na delu, ki se trudijo da vse osredotočijo na boj med diktaturami in komunizmom.«

Blum je zaključil svoja izvajanja v prepričanju, da bo francoska ljudska fronta ostala trdna in prebrodila vse težave.

Boj za predsednika Zedinjenih držav

Dolarske bombe proti Rooseveltu

Kandidat republikanske stranke za predsednika Zedinjenih držav je sedanji predsednik Roosevelt. Njegov nasprotnik Landon pripada demokratski stranki. V volilni fond za Landona je plačala samo rodbina Dupout (lastniki tovarne eksploziv) okoli tričetrt milijona dolarjev (okoli 180 milijonov dinarjev). Landon je kandidat podjetnikov, ki se zlasti jeze na Rooseveltove socialnopolitične zakone. Jako verjetno pa je le, da Landon ne bo izvoljen, ker se bo vršila volitev z geslom za socialnopolitično zakonodajo. Roosevelt je tudi kapitalist, vendar meni, da se morajo dobra bolje razdeliti med narod.

Presežek žita in koruze. Letošnja letina žitaric je dala presežek 60.000 vagonov žita za izvoz. Koruze pa nameravajo izvoziti 70.000 vagonov.

Tako torej govori mož, o katerem pravi »Slovenec« ves vzhicen, da se mu majejo tla pod nogami. Mogoče. Toda eno je res, ta mož se ne trese za stolček, kakor tisti, ki vzklika: Boljša kakršnakoli vlada, v kateri smo mi zastopani, kot pa še tako dobra vlada, v kateri nas ni!

